Republikens Presidents framställning till Ålands landsting angående den av Riksdagen antagna lagen om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet.

Enligt 11 § 2 mom. 19 p. självstyrelselagen för Åland skall jämväl landstinget giva sitt bifall till lag genom vilken fördrag med främmande makt bringas i kraft i landskapet, för såvitt i fördraget ingå bestämmelser, som innebära upphävande eller ändring av eller avvikelse från självstyrelselagen. Enligt artikel I i ovannämnda fördrag skall fördraget även gälla till kommun utgående skatter, varför enligt 13 § 1 mom. 3 p. självstyrelselagen för lagens ikraftträdande i landskapet Åland i detta avseende erfordras landstingets bifall.

Med bifogande av Riksdagens svar i ämnet ävensom Regeringens proposition n:o 48/1954 Rd., innehållande fördragstexten, samt under meddelande av att Riksdagens svar anlänt till statsrådets kansli den 21 november

EA.

1954 föreslås

att Ålands landsting måtte giva sitt bifall till ikraftträdande av ovannämnda lag jämväl i landskapet Åland till de delar fördraget innehåller avvikelser från självstyrelselagen.

Helsingfors den 26 november 1954.

Republikens President

Justitieminister

W. Henriksson.

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet.

1952 års Riksdag godkände de med såväl Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nord-Irland som Amerikas Förenta Stater ingångna skatteavtalen, som för den förstnämnda statens vidkommande gällde undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och för Förenta Staternas vidkommande dubbelbeskattning av såväl inkomst som kvarlåtenskap och arv. Tidigare gällde i Finland endast med Danmark och med Sverige ingångna avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet, varjämte med Sverige dessutom hade ingåtts en överenskommelse för undvikande av dubbelbeskattning av arv. I slutet av år 1952 och i början av år 1953 ha representanter för å ena sidan Finlands regering och å andra sidan Konungariket Nederländernas, Konungariket Belgiens samt Konungariket Norges regeringar fört underhandlingar för åvägabringande av skatteavtal även mellan dessa länder. Såsom resultat av dessa förhandlingar ha avtal för undvikande av dubbelbeskattning undertecknats mellan Finland och nämnda stater.

Avtalet mellan Finland och Konungariket Nederländerna undertecknades i Helsingfors den 29 mars 1954. Avtalet bygger på samma grunder som skatteavtalen i allmänhet. Det följer i stort sett samma linje som skatteavtalet mellan Sverige och Konungariket Nederländerna.

Avtalet gäller för Finlands vidkommande inkomst- och förmögenhetsskatt, inkomstskatt till kommun samt kyrkoskatt. För Konungariket Nederländernas vidkommande gäller avtalet alla för närvarande på grund av inkomst och förmögenhet till staten utgående skatter, vilka äro: inkomstskatt, löneskatt, bolagsskatt, dividendskatt, skatt på arvode åt bolags direktör samt förmögenhetsskatt. Provinserna och kommunerna i Nederländerna uppbära inga skatter av detta slag. Om skatter av liknande slag framdeles införas i någondera staten, kommer avtalet att äga tillämpning även på dem.

Enligt avtalet är den allmänna regeln den, att inkomst och förmögenhet beskattas endast i den stat, där den skattskyldige skall anses bosatt. Avtalet innehåller bestämmelser om i vilken stat skattskyldig skall anses bosatt.

Med avvikelse från domicilprincipen beskattas inkomst av fast egendom i den stat, där fastigheten är belägen. Såsom inkomst av fast egendom anses även a) royalty för utnyttjande av gruva, stenbrott och annan naturtillgång, b) ränta på inteckningslån eller vilken som helst annan fordran, för vilken fastighet utgör säkerhet, samt c) förmögenhetsökning vid försäljning eller byte av fast egendom. Ränta på obligationer hänföres dock icke till inkomst av fast egendom, även om denna utgör säkerhet för dem.

Inkomst av rörelse eller yrke beskattas i den stat, där företaget har fast driftställe eller där sådant driftställe finnes för utövande av yrke. Avtalet innehåller närmare bestämmelser om vad som skall anses såsom fast driftställe.

Vad invånare i någondera staten uppbär genom bedrivande av sjöfart och luftfart är oberoende av det fasta driftstället skattefritt i den andra staten.

Vad beträffar beskattningen av aktiebolags inkomst och av utdelningen till aktionärerna beskattas bolag enligt den nederländska lagstiftningen liksom hos oss för hela årsvinsten, oberoende av om utdelning till aktionärerna äger rum eller icke. Dess-

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.

utom skall bolag vid utbetalningen av dividend hos dividendtagaren innehålla förskottsskatt, vilken för närvarande utgör 15 procent av utdelningens totalbelopp. Enligt avtalet är av bolag i Nederländerna åt invånare i Finland erlagd utdelning skattefri i Nederländerna, såframt den icke kan anses erhållen från fast driftställe i Nederländerna. Vad beträffar beskattningen av utdelning, som bolag i Finland erlägger åt invånare i Nederländerna, äger Finland rätt att beskatta den, dock icke utöver 10 procent av utdelningens belopp, om ej utdelningen kan anses erhållen från fast driftställe i Finland, då full skatt utgår. Är åter dividendtagaren ett bolag i Nederländerna, som direkte eller indirekte behärskar minst 50 procent av det utdelande bolagets hela röstetal, är utdelningen skattefri i Finland, likaså på villkor att den icke kan anses erhållen från fast driftställe i Finland.

Räntor, med undantag för ovan nämnda räntor, vilka böra anses såsom inkomst av fastighet, beskattas i den stat, där räntetagaren är bosatt, såframt ej räntan kan anses uppburen från fast driftställe i den stat, i vilken räntan utbetalats.

I överensstämmelse med allmänna internationella principer är royaltyn, som invånare i någondera staten uppbära från inkomstkälla i den andra staten, skattefria i den förstnämnda staten, såframt de icke kunna anses erhållna från fast driftställe i denna stat. Avtalet upptager närmare bestämmelser om vad som skall anses såsom royalty.

Vad beträffar inkomst av arbete eller personlig tjänst, med undantag för utövande av fritt yrke, beskattas den i den stat, där arbetet eller tjänst utförts. Arbete eller tjänst, som utförts ombord på fartyg eller luftfarkost, skall anses ha utförts i den stat, vars nationalitet fartyget eller luftfarkosten har. Med några smärre undantag beskattas likväl lön, arvode och annan därmed jämförlig ersättning, som av någondera staten eller något dess offentligträttsliga samfund erlägges åt person, som är bosatt i den andra staten, endast i den betalande staten. Samma regel gäller även av stat eller offentligträttsligt samfund erlagda pensioner och livräntor, medan åter enskild pension eller livränta beskattas i den stat, där pensions- eller livräntetagaren bor.

Avtalet upptager ytterligare särskilda bestämmelser om utbyte myndigheterna emellan av vissa upplysningar, som äro nödvändiga för verkställigheten av bestämmelserna i avtalet eller till förhindrande av skatteförsnillning eller kringgående av skatt.

I enlighet med 33 § regeringsformen föreslås,

att Riksdagen måtte godkänna de stadganden och bestämmelser i det i Helsingfors den 29 mars 1954 mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet, som kräva Riksdagens godkännande.

Enär ifrågavarande avtal innehåller bestämmelser, som innebära ändring av lag, förelägges Riksdagen för överenskommelsens bringande i kraft följande lagförslag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Helsingfors den 29 mars 1954 mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet vare, för såvitt de höra till området för lagstiftningen, i kraft såsom därom avtalats. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors, den 31 augusti 1954.

Republikens President

J. K. PAASIKIVI.

Minister för utrikesärendena *Urho Kekkonen.*

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.

AVTAL

mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet.

Republiken Finlands President och Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna hava, föranledda av önskan att åvägabringa avtal för undvikande av dubbelbeskattning och, i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet, för fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning, i detta syfte till sina befullmäktigade ombud utsett

Republiken Finlands President:

utrikesminister Ralf Törngren,

Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna:

Sin Chargé d'Affaires a. i. i Helsingfors, Carel G. Verdonck Huffnagel,

vilka efter att hava delgivit varandra sina fullmakter, som befunnits i riktig och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1.

1 §. Detta avtal är tillämpligt på skatter till stat, eller provins, kommun eller annat offentligträttsligt samfund, inberäknat förmögenhetsskatter, av förmögenhetsökning föranledda skatter samt tilläggsskatter.

VERDRAG

tussen de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden tot het vermijden van dubbele belasting en tot het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen.

De President van de Republiek Finland en Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden,

Bezield door de wens dubbele belasting zoveel mogelijk te vermijden en regelen voor wederzijdse administratieve hulp vast te stellen met betrekking tot belastingen van inkomsten en van vermogen,

hebben besloten te dien einde een Verdrag te sluiten, en hebben tot Hun gevolmachtigden benoemd: te weten:

De President van de Republiek Finland:

de Minister van Buitenlandse Zaken de Heer Ralf Törngren,

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Haar Tijdelijk Zaakgelastigde te Helsinki de Heer Carel G. Verdonck Huffnagel.

Die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben overgelegd, zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1.

§ 1. Dit Verdrag heeft betrekking op belastingen van inkomsten en van vermogen, te betalen aan de Staat of aan de provinciën, gemeenten of andere staatkundige onderdelen, daaronder begrepen vermogensheffingen en heffingen op vermogensaanwas alsmede belastingen in de vorm van opcenten.

2 §. Detta aval äger tillämpning på följande skatter:

Beträffande Finland:

a) inkomst- och förmögenhetsskatt,
b) kommunalskatt,
c) kyrkoskatt
(nedan benämnas dessa skatter „skatt till Finland").

Beträffande Nederländerna:

a) inkomstskatt,
b) löneskatt,
c) bolagsskatt,
d) dividendskatt,
e) skatt på arvode åt bolags direktör (commissarissenbelasting),
f) förmögenhetsskatt
(nedan benämnas dessa skatter „skatt till Nederländerna").

3 §. Avtalet skall äga tillämpning även på alla andra skatter av väsentligt samma slag, som införas i någondera avtalsslutande staten efter undertecknandet av detta avtal.

4 §. Undergår skattelagstiftningen i någondera avtalsslutande staten väsentlig ändring, skall sådan av vederbörande myndighet i sagda stat meddelas vederbörande myndighet i den andra staten för vidtagande av motsvarande ändringar i avtalet eller i tolkningen eller tillämpningen därav.

Artikel 2.

1 §. I detta avtal avses med

a) „Nederländerna" endast Konungariket Nederländerna i Europa;

b) uttrycken „invånare i Finland" och „invånare i Nederländerna"

i fråga om fysiska personer varje fysisk person, som enligt nederländsk skattelagstiftning anses såsom invånare i Nederländerna, och varje fysisk person, som enligt finsk skattelagstiftning anses såsom invånare i Finland;

i fråga om bolag varje bolag, som är bildat i enlighet med nederländsk lagstiftning och varje bolag, som är bildat enligt finsk lagstiftning, eller om bolag icke är sålunda

§ 2. De belastingen, welke het onderwerp van dit Verdrag vormen, zijn:

Voor zoveel Finland betreft:

(a) inkomsten- en vermogensbelasting,
(b) gemeentelijke inkomstenbelasting,
(c) kerkelijke belastingen,
(hierna te noemen: „Finse belasting")

Voor zoveel Nederland betreft:

(a) de inkomstenbelasting,
(b) de loonbelasting,
(c) de vennootschapsbelasting,
(d) de dividendbelasting,
(e) de commissarissenbelasting,

(f) de vermogensbelasting,
(hierna te noemen: „Nederlandse belasting").

§ 3. Dit Verdrag zal ook van toepassing zijn op elke andere belasting van in wezen gelijksoortige aard, in een van de beide Staten geheven na de dagtekening van de ondertekening van dit Verdrag.

§ 4. Ingeval de belastingwetten in een van de Staten enigszins belangrijk gewijzigd worden, zal de bevoegde autoriteit van deze Staat de wijziging ter kennis van de bevoegde autoriteit in de andere Staat brengen, opdat in dit Verdrag die veranderingen worden aangebracht of aan het Verdrag die uitlegging of toepassing wordt gegeven, welke noodzakelijk mogen worden geacht.

Artikel 2.

§ 1. Zoals gebezigd in dit Verdrag:

(a) betekent de uitdrukking „Nederland" alleen het Koninkrijk der Nederlanden in Europa;

(b) betekenen de uitdrukkingen: „inwoner van Finland" en „inwoner van Nederland":

ten aanzien van natuurlijke personen, onderscheidenlijk ieder natuurlijk persoon, die voor de toepassing van de Finse belasting in Finland woont, en ieder natuurlijk persoon, die voor de toepassing van de Nederlandse belasting in Nederland woont;

met betrekking tot lichamen, onderscheidenlijk elk lichaam, dat is opgericht naar Fins recht en elk lichaam, dat is opgericht naar Nederlands recht, of, indien een lichaam

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.

bildat, varje bolag, vars verksamhet ledes eller övervakas från Finland eller Nederländerna.

Kan fysisk person anses såsom invånare i vardera staten, betraktas han enligt detta avtal såsom invånare i den stat, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna. Kan hans boningsort icke bestämmas efter dessa stadganden, anses han såsom invånare i den stat, vars medborgare han är. Är han medborgare i båda de avtalsslutande staterna eller är han ingendera statens medborgare, skola vederbörande myndigheter i vardera staten i varje enskilt fall träffa överenskommelse i saken;

c) ordet „bolag" varje bolag, förening eller annan av skattelagstiftningen erkänd sammanslutning.;

d) uttrycket „företag i Finland" industri-, handels-, finans- eller gruvföretag, inberäknat transportrörelse, som drives av invånare i Finland, och med uttrycket „företag i Nederländerna" industri-, handels-, finans- eller gruvföretag, inberäknat transportrörelse, som drives av invånare i Nederländerna;

med uttrycken „företag i någondera staten", „företag i den ena staten" och „företag i den andra staten" avses företag i Finland eller i Nederländerna, beroende på sammanhanget;

e) uttrycket „fast driftställe" förvaltningsinrättning, filial, fabrik, kontor, verkstad, försäljningsställe eller annat fast affärsställe samt igångvarande gruva, stenbrott eller annan fyndighet. Uttrycket innefattar även driftställe för byggnadsentreprenadföretag, om rörelsen i stöd av avtal drives minst ett år, men icke agentur, såframt ej agenten äger och regelbundet utövar allmän befogenhet att förhandla och ingå avtal för företaget eller har varulager, från vilket beställningar för företaget regelbundet effektueras. I denna mening:

niet op die wijze is opgericht, een lichaam, waarvan het bedrijf wordt geleid en bestuurd onderscheidenlijk in Finland of in Nederland.

Indien een natuurlijk persoon geacht kan worden een inwoner van beide Staten te zijn, wordt hij in de zin van dit Verdrag beschouwd als een inwoner van de Staat, waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het sterkst zijn. Indien zijn woonplaats volgens deze regel niet kan worden bepaald wordt de natuurlijke persoon beschouwd een inwoner te zijn van de Staat, waarvan hij onderdaan is. Mocht hij onderdaan zijn van beide Staten of van geen van de Staten, dan zullen de bevoegde autoriteiten een overeenkomst treffen met betrekking tot elk bijzonder geval;

(c) betekent de uitdrukking: „lichaam" een vennootschap, vereniging of andere organisatie of eenheid van fiscaal recht;

(d) betekent de uitdrukking: „Finse onderneming" een onderneming op het gebied van nijverheid, handel, geldwezen of mijnbouw, daaronder begrepen een onderneming op het gebied van vervoer, gedreven door een inwoner van Finland, en betekent de uitdrukking: „Nederlandse onderneming" een onderneming op het gebied van nijverheid, handel, geldwezen of mijnbouw, daaronder begrepen een onderneming op het gebied van vervoer, gedreven door een inwoner van Nederland;

en betekenen de uitdrukkingen „onderneming van een van de Staten" en „onderneming van de andere Staat" een Finse onderneming of een Nederlandse onderneming, al naar het zinsverband vereist;

(e) betekent de uitdrukking: „vaste inrichting" een directie, filiaal, fabriek, kantoor, werkplaats, verkooplokaal of andere vaste bedrijfsinrichting, een mijn, een steengroeve of enige andere plaats van natuurlijke hulpbronnen in exploitatie. Zij omvat ook een plaats waar ingevolge een overeenkomst een bouwwerk wordt uitgevoerd gedurende een tijdvak van ten minste een jaar, maar zij omvat niet een vertegenwoordiging, tenzij de vertegenwoordiger een algemene machtiging heeft om te onderhandelen en overeenkomsten af te sluiten namens zodanige onderneming en dit recht gewoonlijk uitoefent dan wel een goederenvooraad heeft, waaruit hij regelmatig bestellingen uitvoert namens de onderneming.

In dit verband:

(i) anses företag i någondera staten icke hava fast driftställe i den andra staten enbart på den grund, att det företager affärstransaktioner i denna andra stat genom en fullt självständig mäklare eller allmän kommissionär, som handhaver dessa åligganden såsom hörande till hans egen rörelses regelbundna verksamhet;

(ii) medför den omständigheten, att företag i någondera staten i den andra staten äger fast affärsställe enbart för inköp av varor och förnödenheter, icke i och för sig, att detta affärsställe borde anses såsom fast driftställe för företaget;

(iii) medför den omständigheten, att bolag i någondera staten har dotterbolag i den andra staten eller att sådant dotterbolag i denna andra stat driver handels- eller affärsrörelse antingen genom fast driftställe eller annorledes, icke i och för sig, att detta dotterbolag borde anses såsom fast driftställe för huvudbolaget;

f) uttrycket „vederbörande myndigheter" för Finlands vidkommande avdelningschefen vid finansministeriets avdelning för skatteärenden och för Nederländernas vidkommande generaldirektören för skatteärendena vid finansministeriet (the Director-General for Fiscal Affairs);

g) uttrycket „staten" Republiken Finland eller Nederländerna, och uttrycket „staterna" Republiken Finland eller Nederländerna.

2 §. Då detta avtal tillämpas i någondera staten skall varje uttryck, som icke är i avtalet definierat, om annat icke följer av sammanhanget, anses hava den betydelse det har i den tillämpande statens lagstiftning angående de i avtalet åsyftade skatterna.

Artikel 3.

1 §. Där ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet endast i den stat, där den skattskyldiga anses vara bosatt.

2 §. Oskift dödsbo anses befinna sig i den stat, där den avlidne anses hava varit bosatt vid sitt frånfälle.

(i) Wordt een onderneming van een van de Staten niet geacht een vaste inrichting in de andere Staat te hebben enkel op grond van het feit dat zij in die andere Staat bedrijshandelingen verricht door middel van een *bona fide* makelaar of commissionnair, handelende in de normale uitoefening van zijn bedrijf als zodanig;

(ii) stempelt het feit, dat een onderneming van een van de Staten in de andere Staat een vaste bedrijfsinrichting aanhoudt, uitsluitend voor het aankopen van goederen of koopwaar, op zich zelf die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting van die onderneming;

(iii) stempelt het feit, dat een lichaam, dat een inwoner is van een van de Staten, een dochtervennootschap heeft, welke een inwoner is van de andere Staat, of welke haar bedrijf in die andere Staat uitoefent (hetzij door middel van een vaste inrichting hetzij op andere wijze) op zichzelf de dochtervennootschap niet tot een vaste inrichting van haar moedervennootschap;

(f) betekent de uitdrukking: „bevoegde autoriteit" voor zoveel Finland betreft: de Directeur van de Belastingafdeling van het Ministerie van Financien, en voor zoveel Nederland betreft: de Directeur-Generaal voor Fiscale Zaken;

(g) betekent de uitdrukking „Staat" onderscheidenlijk „Staten" de Republiek Finland of Nederland, onderscheidenlijk de Republiek Finland en Nederland.

§ 2. Voor de toepassing van de bepalingen van dit Verdrag door ieder van de Staten heeft elke niet in dit Verdrag omschreven uitdrukking, tenzij het zinsverband anders vereist, de betekenis, welke die uitdrukking heeft volgens de wetten van die Staat met betrekking tot de belastingen, welke het onderwerp vormen van dit Verdrag.

Artikel 3.

§ 1. Inkomsten en vermogen zijn slechts aan belasting onderworpen in die Staat waar de belastingplichtige als inwoner wordt beschouwd, mits dit Verdrag niet een regel van andere strekking bevat.

§ 2. De onverdeelde boedel van een overledene wordt beschouwd als inwoner van de Staat, waar de overledene ten tijde van zijn overlijden als inwoner moet worden beschouwd.

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.

Artikel 4.

1 §. Inkomst, som invånare i någondera staten uppburit av fast egendom i den andra staten, beskattas i sistnämnda stat, där ej sådan inkomst enligt artikel 5 eller 11 av detta avtal redan beskattas i den staten.

2 §. Vid tillämpningen av första paragrafen av denna artikel avses med uttrycket „inkomst av fast egendom":

a. royalty för utnyttjande av gruva, stenbrott eller annan naturtillgång,

b. ränta på inteckningslån eller vilken som helst annan fordran, för vilken fastighet utgör säkerhet,

c. förmögenhetsökning vid försäljning eller byte av fast egendom,

men icke ränta på obligttioner.

Artikel 5.

1 §. Företag i någondera staten beskattas icke i den andra staten för inkomst av industri-, handels-, finans-, gruv- eller transportrörelse, såframt ej företaget driver handels- eller affärsrörelse genom fast driftställe i den senare staten. Driver det handels- eller affärsrörelse av förenämnda slag, må sistnämnda stat beskatta dessa inkomster, men endast till den del de kunna anses ha influtit på det fasta driftstället. Vinst vid försäljning eller byte av rörelse eller affär eller del därav anses såsom inkomst av industri-, handels-, finans-, gruv- eller transportrörelsen.

2 §. Driver företag i någondera staten handels- eller affärsrörelse i den andra staten genom därvarande fast driftställe, skall till detta fasta driftställe hänföras så mycket av inkomsten av industri-, handels-, finans-, gruv- eller transportrörelsen som driftstället skulle kunna antagas avkasta i denna senare stat, därest det vore ett självständigt företag i samma eller liknande bransch och under samma eller liknande för-

Artikel 4.

§ 1. Inkomsten, verkregen door een inwoner van een van de Staten uit onroerende zaken, gelegen in de andere Staat, zijn belastbaar in laatstbedoelde Staat, indien en voor zover deze inkomsten niet reeds in die Staat belastbaar zijn krachtens artikel 5 of artikel 11 van dit Verdrag.

§ 2. Voor de toepassing van paragraaf 1 van dit artikel omvat de uitdrukking: „inkomsten verkregen uit onroerende zaken":

a. royalties met betrekking tot de exploitatie van een mijn of steengroeve of tot enige onttrekking aan een andere natuurlijke hulpbron,

b. interest van hypothecaire vorderingen of van enige andere vorm van schuldenaarschap, verzekerd door onroerende zaken,

c. vermogenswinsten uit de verkoop of verwisseling van onroerende zaken,

maar omvat deze uitdrukking niet interest op obligaties.

Artikel 5.

§ 1. Voordelen ter zake van nijverheid, handel, geldwezen, mijnbouw of vervoer van een onderneming van een van de Staten zijn in de andere Staat niet aan de belasting onderworpen tenzij de onderneming een bedrijf in de andere Staat uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien zij aldus een bedrijf uitoefent, mag de andere Staat die voordelen belasten, maar slechts dat deel daarvan dat aan die vaste inrichting is toe te rekenen.

Vermogenswinsten, verkregen uit de verkoop of verwisseling van een bedrijf of van een gedeelte daarwan worden beschouwd als voordelen ter zake van nijverheid, handel, geldwezen, mijnbouw of vervoer.

§ 2. Indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, worden aan die vaste inrichting toegerekend de voordelen ter zake van nijverheid, handel, geldwezen, mijnbouw of vervoer, welke zij geacht zou kunnen worden in die andere Staat te behalen, indien zij een onafhankelijke onderneming ware, welke dezelfde of soortgelijke werkzaamheden uitoefende onder dezelfde of

förhållande till det företag, för vilket det utgör fast driftställe.

3 §. Uppbär företag i någondera staten på grund av överenskommelser i den staten inkomst i den andra staten av försäljning av varor eller förnödenheter ur varulager, som hållas till underlättande av varuleveranser och icke för utställningsändamål, skall dylik inkomst icke anses erhållen från fast driftställe i denna stat.

4 §. Av inkomsten från företag i någondera staten skall ingenting hänföras till fast driftställe i den andra staten enbart på den grund, att företaget köpt varor och förnödenheter i denna andra stat.

5 §. Vederbörande myndigheter i staterna må överenskomma om bestämmelser, enligt vilka inkomst av industri-, handels-, finans-, gruv- eller transportrörelse skall fördelas.

Artikel 6.

Försåvitt

a) företag i någondera staten direkte eller indirekte deltager i ledningen eller övervakningen av företag i den andra staten eller äger en del av dess kapital, eller

b) samma personer direkte eller indirekte deltaga i ledningen eller övervakningen av företag i någondera staten och tillika i ledningen eller övervakningen av företag i den andra staten eller äga en del av bägge dessa företags kapital,

och om i vartdera fallet dessa företag emellan avtalats eller bestämts på sätt som i något avseende avviker från vad mellan självständiga företag vanligen överenskommes, skall all den inkomst, som, därest sådan överenskommelse icke hade ingåtts, skulle hava influtit till någotdera företaget, men som med anledning av överenskommelsen icke inflöt, läggas till detta företags inkomst och beskattas i enlighet därmed.

soortgelijke omstandigheden en welke als willekeurig derde transacties aanging met de onderneming, waarvan zij een vaste inrichting is.

§ 3. Indien een onderneming van een van de Staten voordelen behaalt ingevolge overeenkomsten, afgesloten in die Staat, uit verkopen van goederen of koopwaar, in voorraad opgeslagen in een pakhuis in de andere Staat, ter vergemakkelijking van de aflevering en niet om te worden uitgestald, worden deze voordelen niet toegerekend aan een vaste inrichting van de onderneming in die andere Staat.

§ 4. Van de voordelen, welke opkomen aan een onderneming van een van de Staten wordt geen deel toegerekend aan een vaste inrichting, gevestigd in de andere Staat enkel op grond van aankoop van goederen of koopwaar in die andere Staat door de onderneming.

§ 5. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen bij overeenkomst regelen vaststellen voor de verdeling van voordelen ter zake van nijverheid, handel, geldwezen, mijnbouw of vervoer.

Artikel 6.

Indien

(a) een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, of het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, of

(b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van of het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en van een onderneming van de andere Staat,

en in elk van beide gevallen, tussen de twee ondernemingen in haar handels- of financiele betrekkingen voorwaarden zijn gemaakt of opgelegd, welke afwijken van die, welke zouden zijn gemaakt tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen voordelen, welke zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, maar tengevolge van die voorwaarden haar niet zijn opgekomen, begrepen worden in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.

Artikel 4.

1 §. Inkomst, som invånare i någondera staten uppburit av fast egendom i den andra staten, beskattas i sistnämnda stat, där ej sådan inkomst enligt artikel 5 eller 11 av detta avtal redan beskattas i den staten.

2 §. Vid tillämpningen av första paragrafen av denna artikel avses med uttrycket „inkomst av fast egendom":

a. royalty för utnyttjande av gruva, stenbrott eller annan naturtillgång,

b. ränta på inteckningslån eller vilken som helst annan fordran, för vilken fastighet utgör säkerhet,

c. förmögenhetsökning vid försäljning eller byte av fast egendom,

men icke ränta på obligttioner.

Artikel 5.

1 §. Företag i någondera staten beskattas icke i den andra staten för inkomst av industri-, handels-, finans-, gruv- eller transportrörelse, såframt ej företaget driver handels- eller affärsrörelse genom fast driftställe i den senare staten. Driver det handels- eller affärsrörelse av förenämnda slag, må sistnämnda stat beskatta dessa inkomster, men endast till den del de kunna anses ha influtit på det fasta driftstället. Vinst vid försäljning eller byte av rörelse eller affär eller del därav anses såsom inkomst av industri-, handels-, finans-, gruv- eller transportrörelsen.

2 §. Driver företag i någondera staten handels- eller affärsrörelse i den andra staten genom därvarande fast driftställe, skall till detta fasta driftställe hänföras så mycket av inkomsten av industri-, handels-, finans-, gruv- eller transportrörelsen som driftstället skulle kunna antagas avkasta i denna senare stat, därest det vore ett självständigt företag i samma eller liknande bransch och under samma eller liknande förhållanden och stode i självständigt affärs-

Artikel 4.

§ 1. Inkomsten, verkregen door een inwoner van een van de Staten uit onroerende zaken, gelegen in de andere Staat, zijn belastbaar in laatstbedoelde Staat, indien en voor zover deze inkomsten niet reeds in die Staat belastbaar zijn krachtens artikel 5 of artikel 11 van dit Verdrag.

§ 2. Voor de toepassing van paragraaf 1 van dit artikel omvat de uitdrukking: „inkomsten verkregen uit onroerende zaken":

a. royalties met betrekking tot de exploitatie van een mijn of steengroeve of tot enige onttrekking aan een andere natuurlijke hulpbron,

b. interest van hypothecaire vorderingen of van enige andere vorm van schuldenaarschap, verzekerd door onroerende zaken,

c. vermogenswinsten uit de verkoop of verwisseling van onroerende zaken,

maar omvat deze uitdrukking niet interest op obligaties.

Artikel 5.

§ 1. Voordelen ter zake van nijverheid, handel, geldwezen, mijnbouw of vervoer van een onderneming van een van de Staten zijn in de andere Staat niet aan de belasting onderworpen tenzij de onderneming een bedrijf in de andere Staat uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien zij aldus een bedrijf uitoefent, mag de andere Staat die voordelen belasten, maar slechts dat deel daarvan dat aan die vaste inrichting is toe te rekenen.

Vermogenswinsten, verkregen uit de verkoop of verwisseling van een bedrijf of van een gedeelte daarwan worden beschouwd als voordelen ter zake van nijverheid, handel, geldwezen, mijnbouw of vervoer.

§ 2. Indien een onderneming van een van de Staten in de andere Staat een bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gevestigde vaste inrichting, worden aan die vaste inrichting toegerekend de voordelen ter zake van nijverheid, handel, geldwezen, mijnbouw of vervoer, welke zij geacht zou kunnen worden in die andere Staat te behalen, indien zij een onafhankelijke onderneming ware, welke dezelfde of soortgelijke werkzaamheden uitoefende onder dezelfde of

förhållande till det företag, för vilket det utgör fast driftställe.

3 §. Uppbär företag i någondera staten på grund av överenskommelser i den staten inkomst i den andra staten av försäljning av varor eller förnödenheter ur varulager, som hållas till underlättande av varuleveranser och icke för utställningsändamål, skall dylik inkomst icke anses erhållen från fast driftställe i denna stat.

4 §. Av inkomsten från företag i någondera staten skall ingenting hänföras till fast driftställe i den andra staten enbart på den grund, att företaget köpt varor och förnödenheter i denna andra stat.

5 §. Vederbörande myndigheter i staterna må överenskomma om bestämmelser, enligt vilka inkomst av industri-, handels-, finans-, gruv- eller transportrörelse skall fördelas.

Artikel 6.

Försåvitt

a) företag i någondera staten direkte eller indirekte deltager i ledningen eller övervakningen av företag i den andra staten eller äger en del av dess kapital, eller

b) samma personer direkte eller indirekte deltaga i ledningen eller övervakningen av företag i någondera staten och tillika i ledningen eller övervakningen av företag i den andra staten eller äga en del av bägge dessa företags kapital,

och om i vartdera fallet dessa företag emellan avtalats eller bestämts på sätt som i något avseende avviker från vad mellan självständiga företag vanligen överenskommes, skall all den inkomst, som, därest sådan överenskommelse icke hade ingåtts, skulle hava influtit till någotdera företaget, men som med anledning av överenskommelsen icke inflöt, läggas till detta företags inkomst och beskattas i enlighet därmed.

soortgelijke omstandigheden en welke als willekeurig derde transacties aanging met de onderneming, waarvan zij een vaste inrichting is.

§ 3. Indien een onderneming van een van de Staten voordelen behaalt ingevolge overeenkomsten, afgesloten in die Staat, uit verkopen van goederen of koopwaar, in voorraad opgeslagen in een pakhuis in de andere Staat, ter vergemakkelijking van de aflevering en niet om te worden uitgestald, worden deze voordelen niet toegerekend aan een vaste inrichting van de onderneming in die andere Staat.

§ 4. Van de voordelen, welke opkomen aan een onderneming van een van de Staten wordt geen deel toegerekend aan een vaste inrichting, gevestigd in de andere Staat enkel op grond van aankoop van goederen of koopwaar in die andere Staat door de onderneming.

§ 5. De bevoegde autoriteiten van de Staten kunnen bij overeenkomst regelen vaststellen voor de verdeling van voordelen ter zake van nijverheid, handel, geldwezen, mijnbouw of vervoer.

Artikel 6.

Indien

(a) een onderneming van een van de Staten onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, of het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere Staat, of

(b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van of het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een van de Staten en van een onderneming van de andere Staat,

en in elk van beide gevallen, tussen de twee ondernemingen in haar handels- of financiele betrekkingen voorwaarden zijn gemaakt of opgelegd, welke afwijken van die, welke zouden zijn gemaakt tussen onafhankelijke ondernemingen, mogen voordelen, welke zonder deze voorwaarden zouden zijn opgekomen aan een van de ondernemingen, maar tengevolge van die voorwaarden haar niet zijn opgekomen, begrepen worden in de voordelen van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.

Artikel 7.

Oavsett bestämmelserna i artikel 5 skall inkomst, som invånare i någondera staten uppbär av fartygstrafik eller luftfart, vara skattefri i den andra staten.

Artikel 8.

1 §. Av bolag i Nederländerna åt invånare i Finland erlagd utdelning är skattefri i Nederländerna, såframt den ej kan anses erhållen från fast driftställe i Nederländerna.

2 §. Skatten i Finland på sådan utdelning, som bolag i Finland erlägger åt invånare i Nederländerna, må icke överstiga 10 procent, där ej utdelningen kan anses erhållen från fast driftställe i Finland; är den som uppbär utdelningen ett bolag i Nederländerna, som direkte eller indirekte behärskar minst 50 procent av det utdelande bolagets hela röstetal, är utdelningen skattefri i Finland, såframt den icke kan anses erhållen från fast driftställe i Finland.

Artikel 9.

1 §. Alla räntor, som invånare i någondera staten uppbär från inkomstkälla i den andra staten, äro skattefria i den senare staten, såframt räntan icke kan anses uppburen från fast driftställe i denna stat.

2 §. Ordet „ränta" innefattar i denna artikel även ränta på obligationer, intecknade och icke intecknade skuldsedlar samt andra tillgodohavanden av vad slag de vara må, men icke sådan ränta, som omnämnes i artikel 4 paragraf 2 punkt b) i detta avtal.

3 §. Därest ränta i förhållande till den fordran, på vilken den betalas, överstiger beloppet av en skälig och förnuftig ersättning, skall den skattefrihet denna artikel medgiver tillämpas endast på en så stor del av räntan, som kan anses skälig och förnuftig.

Artikel 10.

1 §. Alla royaltyn, som invånare i någondera staten uppbär från inkomstkälla i den andra staten, äro skattefria i den senare

Artikel 7.

In afwijking van het bepaalde in artikel 5 zijn voordelen door een inwoner van een van de Staten behaald met het exploiteren van schepen of luchtvaartuigen vrijgesteld van belasting in de andere Staat.

Artikel 8.

§ 1. Dividenden betaald door een lichaam dat een inwoner is van Nederland aan een inwoner van Finland, zullen zijn vrijgesteld van Nederlandse belasting, tenzij de dividenden zijn toe te rekenen aan een vaste inrichting in Nederland.

§ 2. Finse belasting op dividenden betaald door een lichaam dat een inwoner van Finland is aan een inwoner van Nederland, zal 10 % niet overschrijden, tenzij de dividenden zijn toe te rekenen aan een vaste inrichting in Finland; behoudens dat indien de inwoner van Nederland een lichaam is, dat onmiddellijk of middellijk, niet minder dan 50 % beheerst van het gehele stemrecht van het lichaam, dat de dividenden betaalt, de dividenden vrijgesteld zullen zijn van Finse belasting, tenzij zij aan een vaste inrichting in Finland zijn toe te rekenen.

Artikel 9.

§ 1. Interest, verkregen uit bronnen in een van de Staten door een inwoner van de andere Staat is vrijgesteld van belasting in die eerstbedoelde Staat, tenzij de interest is toe te rekenen aan een vaste inrichting in die Staat.

§ 2. In dit artikel omvat de uitdrukking: „interest" mede interest op obligaties, pandbrieven, schuldbewijzen of ter zake van enige andere vorm van schuldenaarschap, maar omvat deze uitdrukking niet enige interest als genoemd is in artikel 4, par. 2, sub *b*, van dit Verdrag.

§ 3. Indien een interest hoger is dan een billijke en redelijke vergoeding terzake van de schuld waarvoor de interest wordt voldaan, is de vrijstelling, bepaald bij dit artikel, slechts van toepassing op het deel van de interest, dat met zulk een billijke en redelijke vergoeding overeenkomt.

Artikel 10.

§ 1. Royalties, verkregen uit bronnen in een van de Staten door een inwoner van de andere Staat, zijn vrijgesteld van belasting

staten, såframt de icke kunna anses erhållna från fast driftställe i denna stat.

2 §. I denna artikel avses med „royalty" royalty eller ersättning av vad slag den vara må, som erlägges för utnyttjande av upphovsmannarätt, patent, ritning, hemlig tillverkningsmetod eller mall, varumärke eller annan sådan egendom av vad slag den vara må eller för ensamrätt till dess nyttjande och för begagnande av industriell, kommersiell eller vetenskaplig anordning ävensom royalty eller annan ersättning av vad slag den vara må, som erlägges för rätt till litterärt verk eller scen-, ton- eller bildkonstnärligt alster o. s. v., men icke royalty, som avses i artikel 4 paragraf 2 av detta avtal.

3 §. Därest royalty i förhållande till de rättigheter, för vilka den erlägges, överstiger beloppet av en skälig och förnuftig ersättning, skall den skattefrihet denna artikel medgiver tillämpas endast på en så stor del av royaltyt, som kan anses skälig och förnuftig.

4 §. Engångsersättning av vad slag den vara må, som invånare i någondera staten genom försäljning av patenträtt uppburit från inkomstkälla i den andra staten, beskattas icke i den senare staten, där ej försäljningen äger rum genom fast driftställe i sagda stat.

Artikel 11.

Ersättning, som i någondera staten bosatt person uppbär genom utövande av fritt yrke, beskattas i den andra staten endast om vederbörande i denna stat har fast driftställe för utövande av sådant yrke. I dylikt fall beskattas i den senare staten endast den ersättning, som kan anses uppburen på det fasta driftstället.

Artikel 12.

Där ej annat stadgas i artiklarna 13—16 av detta avtal, beskattas inkomst, som i någondera staten bosatt person uppbär för arbete eller personlig tjänst, som han utfört i den andra staten, om utövande av fritt yrke icke kan anses föreligga, i den senare staten.

in die eerstbedoelde Staat, tenzij de royalty is toe te rekenen aan een vaste inrichting in die Staat.

§ 2. In dit artikel betekent de uitdrukking: „royalty" elke royalty of ander bedrag betaald als vergoeding voor het gebruik van of voor het recht van gebruik van een auteursrecht, octrooi, model, geheim procédé of recept, handelsmerk of andere soortgelijke zaak, en voor het gebruik van nijverheids-, handels- of wetenschappelijke uitrusting zomede elke royalty of ander bedrag betaald terzake van het recht om enig literair, dramatisch, muzikaal werk of werk op het gebied van de kunst weer te geven of na te maken, maar zij omvat niet enige royalty als is genoemd in artikel 4, par. 2, van dit Verdrag.

§ 3. Indien een royalty hoger is dan een billijke en redelijke vergoeding terzake van de rechten, waarvoor de royalty wordt betaald, is de vrijstelling, bepaald bij dit artikel, slechts van toepassing op het deel van de royalty, dat met zulk een billijke en redelijke vergoeding overeenkomt.

§ 4. Een som ineens uit bronnen in een van de Staten verkregen door de verkoop van octrooirechten door een inwoner van de andere Staat, is vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat, tenzij de verkoop is tot stand gekomen door middel van een vaste inrichting in die Staat.

Artikel 11.

Een inwoner van een van de Staten is ter zake van opbrengst van een vrij beroep in de andere Staat slechts aan belasting onderworpen, indien hij in laatstbedoelde Staat een vaste inrichting voor de uitoefening voor zodanig beroep aanhoudt. In zulk geval is slechts de opbrengst, welke aan de vaste inrichting is toe te rekenen in laatstbedoelde Staat aan belasting onderworpen.

Artikel 12.

Beloningen voor arbeid of voor persoonlijke diensten, niet zijnde een vrij beroep, verricht in een van de Staten door een inwoner van de andere Staat, zijn in eerstbedoelde Staat belastbaar voor zover niet anders is bepaald in de artikelen 13 tot en met 16 van dit Verdrag.

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

Artikel 13.

Där ej annat följer av stadgandena i artikel 16, beskattas i någondera staten bosatt person icke i den andra staten för ersättning för arbete eller personlig tjänst, som han där utfört, om utövande av fritt yrke icke kan anses föreligga, därest

a. han vistats i den senare staten en eller flera perioder, vilkas sammanlagda längd under inkomståret icke överstiger 183 dagar, och

b. arbetet eller tjänsten har utförts för person eller bolag, som icke är invånare i sistnämnda stat, eller för dess räkning.

Artikel 14.

Ersättning för arbete eller personlig tjänst, som helt eller huvudsakligen utförts på fartyg eller i luftfarkost av någondera statens nationalitet, beskattas endast i den stat, vars nationalitet fartyget eller luftfarkosten har.

Artikel 15.

I någondera staten bosatt professor eller lärare, som uppehåller sig tillfälligt i den andra staten i högst två år för att meddela undervisning i därvarande universitet, högskola, skola eller annan läroanstalt, beskattas icke i den senare staten för ersättning han för sådan undervisning uppburit.

Artikel 16.

1 §. Lön, arvode och annan med dem jämförlig ersättning samt pension och livränta, som någondera staten eller dess offenträttsliga samfund antingen direkte eller genom av dem inrättad fond eller inrättning, erlägga åt person, bosatt i den andra staten, är skattefri i den senare staten.

Bestämmelserna i denna paragraf äga icke tillämpning på ersättningar, som utgå på grund av tjänster åt sådant företag i någondera staten, som för vinnande av ekonomisk nytta driver handel eller rörelse i den andra staten.

Artikel 13.

Een inwoner van een van de Staten is, behoudens de bepaling van artikel 16 van dit Verdrag, vrijgesteld van belasting in de andere Staat terzake van de beloningen voor arbeid of voor persoonlijke diensten, niet zijnde een vrij beroep, verricht in de andere Staat, indien

a. hij in laatstbedoelde Staat verblijf houdt gedurende een tijdvak of tijdvakken, welke gedurende het belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en

b. de arbeid of de diensten worden verricht voor of ten behoeve van een natuurlijk persoon of lichaam, geen inwoner zijnde van laatstbedoelde Staat.

Artikel 14.

Beloningen voor arbeid of persoonlijke diensten geheel of voornamelijk verricht op schepen of luchtvaartuigen, welke de nationaliteit van een van de Staten hebben, zijn slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 15.

Een hoogleraar of ander docent, die een inwoner van een van de Staten is, en de andere Staat tijdelijk bezoekt gedurende een tijdvak van niet meer dan twee jaar voor het geven van onderwijs aan een universiteit, hogeschool, school of andere onderwijsinrichting, is in de andere Staat vrijgesteld van belasting ter zake van de vergoeding ontvangen voor het geven van dat onderwijs.

Artikel 16.

§ 1. Lonen, salarissen en soortgelijke beloningen, alsmede pensioenen en lijfrenten, welke hetzij rechtstreeks door een van de Staten of de Staatkundige onderdelen daarvan hetzij door fondsen en instellingen in het leven geroepen door een van de Staten of de staatkundige onderdelen daarvan, worden betaald aan een inwoner van de andere Staat, zijn van belasting vrijgesteld in de laatstbedoelde Staat.

De bepalingen van deze paragraaf zijn niet van toepassing op betalingen ter zake van diensten verricht in verband met een bedrijf, door een van de Staten in de andere Staat uitgeoefend met het oogmerk winst te behalen.

2 §. Privat pension eller livränta, som från inkomstkälla på någondera statens område erlägges åt person, bosatt i den andra staten, beskattas icke i förstnämnda stat.

3 §. Med „pension" avses i denna artikel periodiska betalningar, som utgå på grund av tjänst, i ersättning för kroppsskada eller på grund av ålderdom eller arbetsoförmåga.

4 §. Med „livränta" avses i denna artikel visst belopp, som utgår periodiskt antingen för livstid eller under vissa år och, vad beträffar privata livräntor, såsom på förpliktelse grundad motprestation för riktig och full prestation i penningar eller penningars värde.

Artikel 17.

Studerande eller praktikant, som uppehåller sig i någondera staten uteslutande för studier eller praktik eller för att förvärva kommersiell eller teknisk erfarenhet, beskattas icke i denna stat för belopp, som han från den andra staten erhållit för sitt uppehälle, sina studier eller sin praktik.

Artikel 18.

Principerna i artiklarna 4, 5, 6, 7 och 11 av detta avtal tillämpas på förmögenhetsskatt, som nämnes i artikel 1 av detta avtal, såframt denna förmögenhet utgöres av fast egendom, som omtalas i artikel 4 paragraf 1 av detta avtal, inteckningslån eller vilken som helst annan fordran, för vilken fastighet utgör säkerhet (obligationer undantagna) eller såframt den användes för företag eller utövande av fritt yrke. All annan förmögenhet beskattas endast i den stat, där den skattskyldige är bosatt.

Artikel 19.

1 §. Är invånare i Nederländerna enligt stadgandena i detta avtal befriad från skatt i Finland eller berättigad till skattelättnad,

§ 2. Particuliere pensioenen en particuliere lijfrenten, genoten uit bronnen in een van de Staten en betaald aan inwoners van de andere Staat, zijn vrijgesteld van belasting in de eerstbedoelde Staat.

§ 3. De uitdrukking: „pensioenen" zoals deze gebezigd wordt in dit artikel, betekent periodieke betalingen gedaan ter zake van verrichte diensten of als vergoeding voor bekomen letsel, of ter zake van ouderdom of invaliditeit.

§ 4. De uitdrukking: „lijfrenten" zoals deze gebezigd wordt in dit artikel, betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen hetzij gedurende het leven hetzij gedurende een bepaald aantal jaren, ingevolge een verbintenis, voor zoveel particuliere lijfrenten betreft, tot het doen van de betalingen, welke staan tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldswaarde.

Artikel 17.

Studenten en voor het bedrijfsleven opgeleid wordende personen, die in een van de Staten verblijven uitsluitend voor doeleinden van studie of opleiding of voor het verkrijgen van zakelijke of technische ervaring, zijn in die Staat vrijgesteld van belasting voor uitkeringen aan hen gedaan uit de andere Staat, ten behoeve van hun onderhoud, onderwijs of opleiding.

Artikel 18.

Met betrekking tot de vermogensbelastingen vermeld in artikel 1 van dit Verdrag, zijn de beginselen, neergelegd in de artikelen 4, 5, 6, 7 en 11 van dit Verdrag, van toepassing voor zover het vermogen bestaat uit onroerende zaken, genoemd in artikel 4, par. 1, van dit Verdrag, hypothecaire vorderingen of enige andere vorm van schuldenaarschap (met uitzondering van obligaties) verzekerd door onroerende zaken, of wordt gebezigd in een onderneming of in de uitoefening van een vrij beroep. Alle andere vermogen is slechts belastbaar in de Staat, waarvan de belastingplichtige een inwoner is.

Artikel 19.

§ 1. Indien volgens de bepalingen van dit Verdrag een inwoner van Nederland is vrijgesteld van of recht heeft op vermindering

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.

skall samma befrielse och lättnad tillkomma oskift dödsbo, därest en eller flere delägare i dödsboet äro bosatta i Nederländerna.

2 §. I den mening, som avses i artikel 20 paragraf 1 av detta avtal, skall oskift dödsbo i Finland påförd skatt, för såvitt inkomsten eller förmögenheten tillfaller i Nederländerna bosatt delägare i dödsboet, anses såsom skatt, som påföres dödsbodelägare på grund av inkomst och förmögenhet.

Artikel 20.

1 §. Oavsett övriga bestämmelser i detta avtal må Nederländerna, då skatter påföras dess invånare, i det belopp, på vilket skatterna bestämmas att utgå, innefatta samtliga inkomst- och förmögenhetsbelopp. Nederländerna bevilja i den omfattning nederländsk lag medgiver, avdrag på skatt till Nederländerna för den inkomst och förmögenhet, som i stöd av bestämmelserna ovan i detta avtal beskattas i Finland.

2 §. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal må skattefoten, då skatt i Finland påföres invånare i Finland, bestämmas såsom om inkomsten och förmögenheten innefattade även sådan inkomst och förmögenhet som enligt detta avtal beskattas endast i Nederländerna.

Artikel 21.

Vederbörande myndigheter i de avtalsslutande staterna skola tillhandahålla varandra sådana upplysningar, som i allmänhet äro för skattemyndigheterna tillgängliga och som äro erforderliga för verkställigheten av bestämmelserna i detta aval, till förhindrande av skatteförsnillning eller för tillämpningen av administrativa bestämmelser, utfärdade för att hindra kringgående av skatt, för de i avtalet avsedda skatternas vidkommande. Sålunda utbytta upplysningar skola behandlas såsom hemliga och få icke yppas för andra personer än de som hava till uppgift att fastställa eller uppbära

van Finse belasting, is een soortgelijke vrijstelling of vermindering van toepassing op de onverdeelde boedels van overledenen, voor zover een of meer van de verkrijgers een inwoner van Nederland is.

§ 2. Voor de toepassing van artikel 20, par. 1, van dit Verdrag wordt Finse belasting op de onverdeelde boedel van een overledene, voor zover de inkomsten of het vermogen opkomen aan een verkrijger die een inwoner van Nederland is, beschouwd als belasting op inkomsten of op vermogen van zulk een verkrijger.

Artikel 20.

§ 1. Ongeacht enige andere bepaling van dit Verdrag, is Nederland bevoegd bij het heffen van belasting van inwoners van Nederland, in de grondslag waarnaar deze belastingen worden geheven alle bestanddelen van het inkomen of van het vermogen te begrijpen. Voor zover zulks in overeenstemming is met de bepalingen van de Nederlandse wet verleent Nederland een vermindering van Nederlandse belasting met betrekking tot inkomsten of vermogensbestanddelen, welke volgens de voorgaande bepalingen van dit Verdrag onderworpen zij aan Finse belasting.

§ 2. Ongeacht enige andere bepaling van dit Verdrag, is Finland bevoegd bij het heffen van belasting van inwoners van Finland het tarief te berekenen, alsof in het bedrag van het inkomen of van het vermogen mede waren begrepen die inkomsten of die vermogensbestanddelen, welke overeenkomstig dit Verdrag slechts in Nederland belastbaar zijn.

Artikel 21.

De bevoegde autoriteiten van de Staten zullen zodanige inlichtingen (zijnde inlichtingen, welke de belasttingautoriteiten geordend voorhanden hebben) uitwisselen als nodig is om aan de bepalingen van dit Verdrag uitvoering te geven of om fraude te voorkomen of om uitvoering te geven aan wettelijke voorzieningen tegen wetsontduiking met betrekking tot de belastingen welke het onderwerp van dit Verdrag vormen. Elke aldus uitgewisselde inlichting zal als geheim worden behandeld en zal niet ter kennis worden gebracht van andere personen, dan die belast met de aanslags-

i avtalet åsyftade skatter. Upplysningar av nämnda slag må likväl icke utbytas, om handels-, affärs-, industri- eller yrkeshemlighet eller verksamhetsmetod därigenom röjes.

Artikel 22.

1 §. Bestämmelserna i artikel 21 av detta avtal skola icke under några som helst omständigheter anses förplikta någondera staten

a) att vidtaga från vedertagen praxis avvikande administrativa åtgärder eller

b) att tillhandahålla upplysningar, som enligt dess egen eller den anhållande statens lagstiftning icke kunna erhållas.

2 §. Den stat, av vilken upplysningar begäras, skall snarast möjligt uppfylla begäran. Stat må likväl vägra att efterkomma begäran, vars uppfyllande stode i strid med vedertagen praxis. I sådant fall skall den stat, som vägrar att uppfylla begäran, ofördröjligen därom underrätta den stat, som gjort anhållan.

Artikel 23.

Framställer medborgare i någondera staten eller bolag i någondera staten eller där bosatt person, som icke är medborgare i någondera staten, med anledning av verkställd eller emotsedd beskattning, som står i strid med bestämmelserna i detta avtal, rättelseyrkande hos vederbörande myndighet i den stat, där han är bosatt, skall denna, om yrkandet befinnes berättigat, taga förbindelse med vederbörande myndighet i den andra staten för sakens ordnande, om det befinnes nödigt, på basen av bestämmelserna i artikel 27 av detta avtal.

Artikel 24.

1 §. Medborgare i den ena avtalsslutande staten må icke i den andra staten betungas med någon i 1 artikeln av detta avtal nämnd skatt eller annat därtill anslutet krav, som är annorlunda, större eller strängare än

regeling en de inning van de belastingen, welke het onderwerp van dit Verdrag vormen. Generlei inlichting als hiervoor is bedoeld, welke een handelsbedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handwerks- of handelswerkwijze zou onthullen, zal worden uitgewisseld.

Artikel 22.

§ 1. In geen geval zullen de bepalingen van artikel 21 van dit Verdrag dusdanig worden uitgelegd, dat zij een van de beide Staten de verplichting opleggen —

(a) administratieve maatregelen te nemen, welke in strijd zijn met de voorschriften en het gebruik van een van de beide Staten, of

(b) bijzonderheden te verstrekken, welke niet verkrijgbaar zijn volgens zijn eigen wetgeving of die van de verzoekende Staat.

§ 2. De Staat, aan welke een verzoek om inlichtingen is gedaan, zal zo spoedig mogelijk aan het gedane verzoek gevolg geven. Nochtans kan de bedoelde Staat weigeren aan het verzoek te voldoen om redenen van openbaar beleid. In een dergelijk geval zal deze Staat de verzoekende Staat zo spoedig mogelijk hiervan in kennis stellen.

Artikel 23.

Indien een onderdaan van een van de Staten of een lichaam, dat een inwoner is van die Staat of een natuurlijk persoon, die een inwoner is van die Staat, en die niet de nationaliteit van een van de Staten bezit, een klacht indient bij de bevoegde autoriteit van die Staat wegens belastingheffing, ondervonden of verwacht en in strijd met de bepalingen van dit Verdrag, zal deze autoriteit zich, ingeval de klacht gegrond wordt geacht, met de bevoegde autoriteit van de andere Staat in verbinding stellen op dat deze aangelegenheid, zo nodig op grond van de bepaling van artikel 27 van dit Verdrag, geregeld kan worden.

Artikel 24.

§ 1. De onderdanen van een van de Staten zullen in de andere Staat niet worden onderworpen aan enige belasting genoemd in artikel 1 van dit Vedrag of enige daarmede verband houdende verplichting, voor

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.

skatt eller därtill anslutet krav, som belastar eller kan komma att belasta sistnämnda stats egna medborgare.

2 §. Företag i den ena avtalsslutande staten må icke i den andra staten för därvarande fast driftställes inkomster eller tillgångar belastas med någon i 1 artikeln av detta avtal nämnd skatt eller annat därtill anslutet krav, som är annorlunda, större eller strängare än skatt eller därtill anslutet annat krav, som belastar eller kan komma att belasta företag i sistnämnda stat.

3 §. I den ena avtalsslutande staten bosatt person eller därvarande bolag må icke i den andra avtalsslutande staten belastas med förmögenhetsskatt, som är annorlunda, större eller strängare än förmögenhetsskatt, som belastar eller kan komma att belasta personer i sistnämnda stat eller därvarande bolag.

4 §. Ingen bestämmelse i 1 eller 2 §§ av denna artikel må tillämpas så, att någondera staten borde bevilja den andra statens medborgare, som icke äro bosatta i förstnämnda stat, samma personliga avdrag och lättnader som vid beskattningen beviljas dess egna medborgare.

5 §. I denna artikel avses med „medborgare"

a) beträffande Nederländerna
   1) alla nederländska medborgare,
   2) alla undersåtar och invånare i Nederländerna samt
   3) alla nederländska bolag.

b) beträffande Finland
   1) alla finska medborgare och finska bolag.

Artikel 25.

Bestämmelserna i detta avtal skola icke anses på något sätt inskränka den rätt till befrielse från skatt eller till avdrag eller nedsättningar, som enligt lagstiftningen i

zover deze belasting of verplichting anders, hoger of drukkender mocht zijn dan de belasting of daarmede verband houdende verplichtingen waaraan de onderdanen van laatstbedoelde Staat zijn of mochten worden onderworpen.

§ 2. De ondernemingen van een van de Staten zullen in de andere Staat ter zake van voordelen of vermogen aan hun vaste inrichtingen toe te rekenen niet worden onderworpen aan enige belasting, genoemd in artikel 1 van dit Verdrag, of enige daarmede verband houdende verplichting, voor zover deze belasting of verplichting anders, hoger of drukkender mocht zijn dan de belasting of daarmede verband houdende verplichtingen waaraan ondernemingen van die andere Staat zijn of mochten worden onderworpen.

§ 3. Een natuurlijk persoon of lichaam, inwoner van een van de Staten, zal niet onderworpen zijn aan enige vermogensbelasting in de andere Staat, welke anders, hoger of drukkender is, dan de vermogensbelasting, waaraan een natuurlijk persoon of een lichaam, inwoner van die andere Staat, is of mocht worden onderworpen.

§ 4. Het eerste lid of het tweede lid van dit artikel zullen niet dusdanig worden uitgelegd, dat zij een van de Staten verplichten aan onderdanen van de andere Staat, die geen inwoner zijn van de eerstbedoelde Staat, dezelfde persoonlijke kortingen, verminderingen en aftrekken ter zake van belasting te verlenen als aan de onderdanen van die Staat worden verleend.

§ 5. In dit artikel betekent de uitdrukking: „onderdanen" —

(a) met betrekking tot Nederland —
   (1) alle Nederlands,
   (2) alle Nederlands onderdanen, inwoners van Nederland, en
   (3) alle Nederlandse lichamen;

(b) met betrekking tot Finland —
   (1) alle Finse onderdanen en alle Finse lichamen.

Artikel 25.

Aan de bepalingen van dit Verdrag zal geen uitleg worden gegeven, welke op enigerlei wijze beperkt enige vrijstelling, aftrek, vermindering of andere tegemoetkoming,

någondera staten medgivits till beaktande vid fastställandet av skatt i sagda stat.

Artikel 26.

Vederbörande myndigheter i vardera staten må fastställa regler för verkställigheten av detta avtal.

Artikel 27.

Uppstå svårigheter eller tvivelsmål beträffande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal, skola vederbörande myndigheter i staterna sträva till att genom ömsesidigt avtal ordna saken.

Artikel 28.

1 §. Detta avtal må såsom sådant eller med överenskomna reservationer, utsträckas att gälla även något Nederländernas transoceana område, för såvitt de skatter, som där påföras, till sin art äro väsentligen likadana som de i artikel 1 av detta avtal uppräknade skatterna. Sådan utvidgning av avtalets verkningskrets skall ske genom notväxling staterna emellan, och därvid skall även bestämmas, vilken dag utvidgningen av verkningskretsen skall träda i kraft samt angivas de ändringar och villkor, som utgöra förutsättning för tillämpningen av avtalet (även uppsägningsvillkoren).

2 §. Uppsägning av detta avtal från Finlands och Nederländernas sida enligt artikel 30 medför upphörande av avtalets tillämpning på de områden, till vilka det i stöd av denna artikel utsträckts.

Artikel 29.

1 §. Detta avtal skall för Nederländernas vidkommande ratificeras av Hennes Majestät Drottningen av Nederländerna och för Finlands vidkommande av Republikens President. Ratifikationsurkunderna skola så snart ske kan växlas i Helsingfors.

2 §. Detta avtal skall tillämpas så snart ratifikationsurkunderna växlats.

door de wetten van een van de Staten toegekend met betrekking tot het vaststellen van de door die Staat geheven belasting.

Artikel 26.

De bevoegde autoriteiten van elk van de Staten kunnen voorschriften vaststellen, nodig om de bepalingen van dit Verdrag uit te voeren.

Artikel 27.

Ingeval enige moeilijkheid of twijfel rijst met betrekking tot de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag, zullen de bevoegde autoriteiten van de Staten trachten de aangelegenheid in onderling overleg te regelen.

Artikel 28.

§ 1. De werking van dit Verdrag, kan ongewijzigd of met overeengekomen wijzigingen, worden uitgebreid tot een van de Nederlandse Overzeese Rijksdelen, indien dit Rijksdeel belastingen heft van in wezen gelijksoortige aard met de belastingen genoemd in artikel 1 van dit Verdrag. Over zodanige uitbreiding zullen beide Staten zich verstaan door een notawisseling; in deze nota's zullen zij vastleggen de datum van het inwerking treden van de uitbreiding, de wijzigingen en de voorwaarden (daaronder begrepen die, welke betrekking hebben op de opzegging), waaronder het Verdrag van toepassing zal zijn.

§ 2. Tenzij door beide Staten uitdrukkelijk anders is overeengekomen, zal de beëindiging met betrekking tot Finland of Nederland van dit Verdrag krachtens artikel 30, een einde maken aan de toepassing van dit Verdrag met betrekking tot elk Rijksdeel waartoe het Verdrag krachtens dit artikel is uitgebreid.

Artikel 29.

§ 1. Dit Verdrag zal worden bekrachtigd, voor zoveel Finland betreft door de President van de Republiek, en voor zoveel Nederland betreft door Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, De bekrachtigingsoorkonden zullen zo spoedig mogelijk te Helsinki worden uitgewisseld.

§ 2. Na de uitwisseling van de bekrachtigingsoorkonden zal dit Verdrag van kracht zijn —

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.

a) i Nederländerna:

i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatt varje efter den 31 december 1951 begynnande år, för vilket skatt fastställes;

i fråga om bolagsskatt varje efter den 31 december 1951 begynnande räkenskapsperiod, för vilken skatt kan bestämmas, eller om räkenskapsperioden icke utgår nämnda dag, utan fortsätter därefter, under den tid av räkenskapsperioden, som infaller efter den 31 december 1951;

i fråga om dividendskatt på utdelning, som förfaller till betalning efter den 31 december 1951;

i fråga om övriga inkomstskatter år 1952 eller åren därefter vid inkomstkällan innehållna belopp;

b) i Finland:

vid beskattning den 1 januari 1953 och därefter av inkomst och förmögenhet för år 1952 eller åren därefter.

Artikel 30.

Detta avtal skall vara gällande tills vidare, men vilkendera staten som helst äger rätt att senast den 30 juni, dock icke tidigare än år 1957, på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet. Efter sådan uppsägning upphör avtalet att vara i kraft —

a) i Nederländerna:

i fråga om skatt på inkomst och förmögenhet skatteåret efter uppsägningsåret;

i fråga om bolagsskatt den räkenskapsperiod, för vilken skatt kan fastställas och som begynner den 1 januari året efter uppsägningsåret, eller, om räkenskapsperioden icke utgår nämnda dag utan fortsätter därefter, nämnda dag; och

i fråga om övriga skatter kalenderåret efter uppsägningsåret;

(a) in Nederland:

met betrekking tot inkomsten- en vermogensbelastingen voor elk belastingjaar beginnende na 31 December 1951;

met betrekking tot de vennootschapsbelasting voor elk belastbaar boekjaar beginnende na 31 December 1951 en voor het niet verstreken deel van elk belastbaar boekjaar, dat op die datum lopende is;

met betrekking tot dividendbelasting ten aanzien van dividenden, welke betaalbaar zijn gesteld na 31 December 1951;

met betrekking tot andere belastingen van inkomsten, ingehouden bij de bron gedurende het kalenderjaar 1952 en volgende jaren;

(b) in Finland:

met betrekking tot inkomsten- en vermogensbelastingen voor elk jaar van aanslag beginnende op of na 1 Januari 1953 en drukkende op het inkomen of het vermogen van het jaar 1952 of later.

Artikel 30.

Dit Verdrag zal voor onbepaalde tijd van kracht blijven, maar elk van de beide Staten kan, op of voor de 30ste Juni van elk kalenderjaar niet vroeger dan het jaar 1957, aan de andere Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke kennisgeving van beeindiging doen toekomen; in dat geval zal dit Verdrag ophouden van kracht te zijn —

(a) in Nederland:

met betrekking tot inkomsten- en vermogensbelastingen voor elk belastingjaar beginnende na het einde van het kalenderjaar, waarin de kennisgeving is gedaan;

met betrekking tot de vennootschapsbelasting voor elk belastbaar boekjaar beginnende na het einde van het kalenderjaar, waarin de kennisgeving is gedaan, en voor het niet verstreken deel van elk boekjaar, dat aan het einde van dat jaar lopende is; en

met betrekking tot elke andere belasting voor elk kalenderjaar volgende op dat, waarin de kennisgeving is gedaan;

b) i Finland:

i fråga om skatter, vilka uppbäras året efter uppsägningsåret.

Till bekräftelse av detta avtal hava förenämnda befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett det med sina sigill.

Uppgjort i Helsingfors den 29 mars 1954 på finska och holländska språket i två exemplar, vilka äga lika vitsord.

För Finland:

Ralf Törngren.

(b) in Finland:

met betrekking tot belastingen geheven op dat, waarin de kennisgeving is gedaan.

Ten blijke waarvan de bovengenoemde met betrekking tot het kalenderjaar volgende gevolmachtigden dit Verdrag hebben ondertekend en van hun zegel voorzien.

Gedaan te Helsinki, de 29 Maart 1954, in tweevoud in de Finse en in de Nederlandse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor Nederland:

Verdonck.

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.

PROTOKOLL

Vid undertecknandet av det denna dag mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna avslutade avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet hava undertecknade befullmäktigade ombud beslutat, att följande bestämmelse skall utgöra en integrerande del av avtalet:

tillägg till artikel 21.

Skyldigheten att utbyta upplysningar gäller icke uppgifter av banker eller med dem jämförliga inrättningar.

Uppgjort i Helsingfors den 29 mars 1954 på finska och holländska språket i två exemplar, som äga lika vitsord.

För Finland:

Ralf Törngren.

PROTOCOL

Bij gelegenheid van de ondertekening van het Verdrag tot het vermijden van dubbele belasting en het vaststellen van regelen voor wederzijdse administratieve hulp met betrekking tot belastingen van inkomsten en vermogen, heden tussen de Republiek Finland en het Koninkrijk der Nederlanden gesloten, zijn de ondergetekende gevolmachtigden overeengekomen, dat de volgende bepaling een integrerend deel van het Verdrag zal uitmaken:

ad Artikel 21.

De verplichting tot het uitwisselen van inlichtingen geldt niet voor inlichtingen, verkregen van banken of daarmede gelijkgestelde instellingen.

Gedaan te Helsinki de 29 Maart 1954, in tweevoud, in de Finse en in de Nederlandse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor Nederland:

Verdonck.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 26/1954 med anledning av Republikens Presidents framställning till Ålands landsting angående den av Riksdagen antagna

№ 26/1954

1954 Rd. — Riksd. svar. — Prop. N:o 48.

Riksdagens svar å Regeringens proposition med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet.

Till Riksdagen har överlämnats Regeringens proposition N:o 48 med förslag till lag om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet, och har Riksdagen, som i ärendet emottagit Utskottets för utrikesärenden betänkande N:o 5, beslutat

godkänna de stadganden och bestämmelser i det i Helsingfors den 29 mars 1954 mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet, vilka erfordra Riksdagens godkännande.

Därjämte har Riksdagen antagit följande lag:

Lag

om godkännande av vissa stadganden i avtalet mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Stadgandena och bestämmelserna i det i Helsingfors den 29 mars 1954 mellan Republiken Finland och Konungariket Nederländerna ingångna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet och fastställande av stadganden om ömsesidig administrativ handräckning i ärenden angående beskattning av inkomst och förmögenhet vare, för såvitt de höra till området för lagstiftningen, i kraft såsom om dem överenskommits. Närmare föreskrifter angående verkställigheten av nämnda stadganden och bestämmelser utfärdas genom förordning.

Helsingfors den 19 november 1954.

På Riksdagens vägnar:

K.A. Fagerholm
talman.

Lennart Heljas
vicetalman.

Toivo Kujala
vicetalman.

N:o 107.